

פרשת בחקתי תשפ"ב
תושבע"פ ורצון עליון

Dedicated in memory of Ophir Agassi z"l by his loving family

רש"י
ויאמר ה' אל משה - לאחר מתן תורה: עלה אלי ההרה והיה שם -
ארבעים יום: את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם - כל
שש מאות ושלוש עשרה מצות בכלל עשרת הדברות הן, ורבינו סעדיה
פירש באזהרות שיסד לכל דבור ודבור מצות התלויות בו:

שמות פרק כד פסוק יב
ויאמר יקוק אל משה עלה אלי ההרה
והיה שם ואתנה לך את לחת האבן
והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם:

ויקרא פרק כו פסוק מו
אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יקוק בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה:

ויקרא פרק כז פסוק לד
אלה המצות אשר צוה יקוק את משה אל בני ישראל בהר סיני:

תניא איגרת הקודש פרק כט
והנה רצון העליון ב"ה מכונה ונקרא בפי חכמי האמת בשם כתר עליון ובו תר"ך עמודי אור וכו'. פי' דרך משל כמו שיש עמודים בבית חומה גדול נצבים בארץ וראשם מחובר בתקרה. ככה ממש עד"מ כתר עליון ב"ה הוא למעלה מבחי' מדרגת החכמה והוא מלשון כותרת שהוא מכתיר ומקיף על המוחין שבראש שהם בחי' חב"ד ורצון זה נתלבש בתרי"ג מצות התורה וז' מצות דרבנן שרובם ככולם הן מצות מעשיות וגם התלויות בדבור הא קיי"ל דעקימת שפתיו הוי מעשה וגם התלויות במחשבה או בלב הרי המצוה ניתנה לאדם הגשמי שבעוה"ז דוקא שהוא בעל בחירה להטות לבבו לטוב וכו'. משא"כ הנשמה בלא גוף אי"צ לצותה ע"ז. ונמצא שהמצות הן עד"מ כמו העמודים נצבים מרום המעלות הוא רצון העליון ב"ה עד הארץ הלזו החומרית והן עד"מ כמו העמודים חלולין שמקיפין ומלבישין נשמת האדם או רוחו או נפשו כשמקיים המצות ודרך עמודים אלו עולין הנר"ן שלו עד רום המעלות לצרור בצרור החיים את ה'. פי' להיות צרורות ומלובשות באור הכתר הוא רצון העליון ב"ה ועיי' לבוש זה יוכלו לחזות בנועם ה' וצחצחות שלמעלה ממעלת הכתר והן פנימיותו עד"מ (והגם שנתבאר במ"א שהמצות הן פנימיות רצון העליון ב"ה הנה מודעת זאת לייח ריבוי בחי' ומדרגות שיש בכל בחי' ומדרגה ממדרגות הקדושה כמה בחי' פנים לפנים וכמה בחי' אחוריים לאחוריים לאין קץ וכו'). והנה ז' מצות דרבנן אינן נחשבות מצות בפני עצמן שהרי כבר נאמר לא תוסף אלא הן יוצאות ונמשכות ממצות התורה וכלולות בהן במספר תרי"ג להלביש תרי"ג בחי' וכחות שבנר"ן האדם. וז"ש בזה"ק פ' פקודי (דרכ"ט ע"ב) דאינון עובדין טבין דעביד בר נש משכי מנהורא דזיווא עילאה לבושא כו' וחמי כו' בנועם ה' וכו'. והגם דהתם מיירי בגי'ע התחתון שהלבושים שם הם ממצות מעשיות ממש אבל בגי'ע העליון הלבושים הם מרעותא וכוונה דלבא באורייתא וצלותא כמי"ש בזהר שם (דר"י) הרי הכוונה היא כוונת עסקו בתורה לשמה מאהבת ה' ומצות ת"ת היא ג"כ מכלל מצות מעשיות דעקימת שפתיו הוי מעשה והרהור לאו כדבור דמי ואינו יוצא י"ח בהרהור לבדו וכן בתפלה ומה גם כי מעלת הכוונה על הדבור ומעשה אינה מצד עצמה כו' אלא מצד הארת רצון העליון כו' כמי"ש בלק"א ח"א פלי"ח באריכות ע"ש. והנה מודעת זאת כי הנה רצון העליון ב"ה המלובש בתרי"ג מצות שבתורה שבכתב הוא מופלא ומכוסה טמיר ונעלם ואינו מתגלה אלא בתורה שבע"פ כמו מצות תפילין עד"מ שנאמר בתושב"כ וקשרתם לאות על ירך ועל ירך ועל ירך עד שפירשה תורה שבע"פ שצריך לקשור בית אחד על היד וד' בתים על הראש ובתוכם ד' פרשיות והבתים יהיו מעור מעובד ומרובעים דוקא ומקושרים ברצועות של עור שחורות דוקא וכל שאר פרטי הלכות עשיית התפילין שנאמרו בע"פ ועל ירך היא הזרוע דוקא ולא כף היד ובין עיניך זה קדקוד ולא המצח. וכן כל מצות שבתורה בין מ"ע בין מצות ל"ת אינן גלויות וידועות ומפורשות אלא ע"י תורה שבע"פ כמצות ל"ת שנאמר בשבת לא תעשה מלאכה ולא פי' מה היא מלאכה ובתורה שבע"פ נתפרש שהן ל"ט מלאכות הידועות ולא טלטול אבנים וקורות כבידות וכיוצא בהן הן כל המצות בין מ"ע בין מל"ת הן סתומות ולא מפורשות וגלויות וידועות אלא ע"י תורה שבע"פ ומשום הכי כתיב על תושבע"פ אל תטוש תורת אמך כמי"ש בזהר משום שעד"מ כמו שכל אברי הולד כלולים בטיפת האב בהעלם גדול והאם מוציאתו לידי גילוי בלידתה ולד שלם ברמ"ח אברים ושס"ה גידים ככה ממש כל רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת באים מההעלם אל הגילוי בתושבע"פ ורישי דקרא שמע בני מוסר אביך קאי אתורה שבכתב דנפקא מחכמה עילאה הנק' בשם אב. וז"ש אשת חיל עטרת בעלה כי התורה שבע"פ הנק' אשת חיל המולידה ומעמדת חיילות הרבה כמי"ש ועלמות אין מספר אל תקרי עלמות אלא עולמות אלו הלכות דלית לון חושבנא כמי"ש בתיקונים וכולן הן בחי' גילוי רצון העליון ב"ה הנעלם בתושב"כ ורצון העליון ב"ה הוא למעלה מעלה ממעלת חכמה עילאה וכמו כתר ועטרה שעל המוחין שבראש לכן נקראו ההלכות בשם תגא וכתרה של תורה והשונה הלכות מובטח לו שהוא בן עוה"ב ע"י התלבשות נר"ן שלו ברצון העליון ב"ה כנ"ל: